U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **T. K.,** zastoupené Mgr. Markétou Pekařovou, advokátkou se sídlem Tyršova 434, Kosmonosy, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2007, čj. OAM-5272/VL-07-R02-P16-2002, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 48 Az 11/2007, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 22. 5. 2007, č. j. 48 Az 11/2007 - 22,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 3. 4. 2007, čj. OAM-5272/VL-07-R02-P16-2002, žalovaný neudělil žalobkyni (dále též „stěžovatelka“) mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. (Žalovaný vydal toto rozhodnutí poté, co bylo zrušeno jeho předchozí rozhodnutí ve věci neudělení azylu žalobkyni ze dne 18. 12. 2002, čj. OAM-5272/VL-07-12-TZ-2002 – pozn. soudu.) Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 22. 5. 2007, č. j. 48 Az 11/2007 - 22, byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti tomuto rozhodnutí. Proti rozsudku podala stěžovatelka včasnou kasační stížnost.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kriteria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Namítá-li stěžovatelka, že řízení před správním orgánem bylo zatíženo vadou, neboť žalovaný rozhodl po zrušení původního rozhodnutí znovu o její žádosti o udělení azylu (podané v roce 2002 – pozn. soudu) již v řízení o poskytnutí mezinárodní ochrany, tedy v řízení účinném v době vydání přezkoumávaného rozhodnutí správního orgánu, Nejvyšší správní soud poukazuje na své rozhodnutí ze dne 25. 7. 2007, č. j. 1 Azs 55/2006 - 60, publikované jako č. 1349/2007 Sb. NSS, jež se vyjádřilo k aplikaci nové procesní normy v případě střetu staré a nové právní normy. Navíc ustanovení čl. II. zákona č. 165/2006 Sb., na něž stěžovatelka v kasační stížnosti výslovně odkazuje, stanoví, že *„žádosti o udělení azylu, o nichž nebylo ministerstvem pravomocně rozhodnuto do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona“*. V souladu s tímto ustanovením pak žalovaný postupoval. Poukaz žalobkyně na probíhající řízení o udělení mezinárodní ochrany jiným osobám nelze považovat za důvod přijatelnosti kasační stížnosti tak, jak tyto důvody chápe soudní praxe; Nejvyšší správní soud opětovně odkazuje na již výše citované rozhodnutí publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2008

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu